

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТРИ
– КОРАК У БУДУЋНОСТ

Брошура за чланове Синдиката образовања Србије

Издавач:

Синдикат образовања Србије
Београд
Дечанска 14/VI

За издавача:

Бранислав Павловић

Уредник:

Борка Вишнић

Приређивач:

Миодраг Камперелић

Компјутерска обрада и штампа:

„Сигнета“, Београд

Тираж:

300 примерака

СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТРИ
– КОРАК У БУДУЋНОСТ

Брошура за чланове
Синдиката образовања Србије

Брошура је штампана уз финансијску подршку
шведског синдиката образовања Läraförbundet

Београд,
новембар 2013.

УВОД

Поштовани читаоци,

Синдикат образовања Србије овом петом по реду брошуром настоји да едукује чланство за боље разумевање синдикалног организовања и олакшања активности и деловања код формирања регионалних центара, као изузетно важног зупчаника у машини организације Синдиката образовања Србије. Кроз ову брошуру покушаћемо да вам приближимо организацију синдиката (основне појмове о синдикату), али и неопходне реформе које су потребне да би се синдикат развио у озбиљну организацију и у релевантног социјалног партнера.

Сматрамо да је од суштинске важности његова унутрашња организација, његова способност да ефикасно и брзо доноси одлуке, преноси информације и на крају утиче на друштвена кретања и јавно мњење. Овде је посебно битно како организација делује у међусобној вези: чланство – руководство.

Најпре ћемо покушати да кроз кратак историјски осврт прикажемо организацију синдиката у периоду од почетка друштвених реформи крајем осамдесетих и почетком деведесетих година прошлог века, преко октобарских промена 2000. године до наравно данашњег тренутка. Можда ће вам деловати сувишним овај сегмент, али није наодмет да мало детаљније објаснимо развој синдикалног деловања не само нашег синдиката, већ и наше централе (Савеза самосталних синдиката Србије), па и других централа које су се у међувремену формирале.

Поред тога, покушаћемо да вам пружимо све информације у вези са предусловима и процедурама код оснивања, активностима и досадашњим искуствима у деловању регионалних центара.

ра. Жеља нам је, да поред важних и корисних информација, ова брошура послужи нашим активистима као водич у формирању и деловању регионалних центара као будућности у организовању Синдиката образовања Србије.

Брошура је штампана као део пројекта сарадње Синдиката образовања Србије и шведског синдиката образовања *Lagarförbundet*, у циљу бољег информисања чланства и јачања капацитета нашег синдиката.

Уредништво

У Београду,
новембар 2013. године

КРАТАК ОСВРТ НА РАЗВОЈ СИНДИКАЛНОГ ПОКРЕТА

1. УВОД

У време СФРЈ и социјалистичког самоуправљања синдикат није имао значајнију функцију у друштву и није вршио своју основну улогу социјалног партнера. Далеко више је био трансмисија власти (режима), бавио се набавкама (зимница, огрев, полутке итд.), организовањем летовања, друштвеним забавама и другим мање важним синдикалним функцијама. Позната је и прича да су се синдикалним пословима бавили они који нису успели у партији (СК).

Са распадом СФРЈ и њеног система, дошло је до озбиљних политичких, друштвено – економских и социјалних промена. Након увођења парламентарног, вишепартијског система у политички живот Србије, отворена су врата и за синдикални плурализам. Последњи парламентарни избори од свих бивших република, одржани су у Србији, а Устав је донет септембра 1990. године. Ове политичке промене су изискивале од тада јединог синдиката – Савеза синдиката Србије да се одреди у односу на њих и да се позиционира у новој друштвеној стварности.

Ови задаци су довели до сукоба у Савезу који су трајали све до '91.године када је током лета део незадовољних представника Савеза, прогоњених новинара РТС-а и појединаца из једног броја предузећа основао УГС Независност. Промене које су наступиле у самом Савезу нису биле довољне да би ова централа заузела право место у новом систему друштвених односа.

2. ФОРМИРАЊЕ ГРАНСКИХ СИНДИКАТА У САВЕЗУ

Оно што је за нас посебно важно у вези са организацијом Савеза синдиката у периоду од '92-2000. године тиче се сталних спорова између гранских синдиката и територијалних облика организовања (општинска, градска покрајинска организација). Грански (основни) принцип организовања је отпочео почетком деведесетих. Синдикати су у Савезу постали самостални, са жиросачунама, са својим органима, печатом, депонованим потписницима (председницима) и свим другим елементима правних лица. Наш синдикат је тако формиран августа 1991. године под називом „Синдикат радника образовања, науке и културе“ и уписан је у регистар под редним бројем 6570. Први председник је био Чедомир Јакшић, а обухватили смо запослене у основним и средњим школама, предшколским установама, установама културе и научним институцијама. Поред нашег формирано је још 19 гранских синдиката у току '91. године, да би се касније неки синдикати поцепали и формирали још десетак нових.

Један од мотива за формирање гранских синдиката као посебних правних лица је био и тај што се на тај начин желело да се види који синдикати имају реално чланство и финансијске капацитете, а који немају. Међу јачим синдикатима у то време су били Синдикат металаца, Синдикат пољопривреде, Синдикат здравства, Синдикат хемије и неметала, Синдикат енергетике и петрохемије, Синдикат саобраћаја и веза (који се касније поделио на осам мањих синдиката – Синдикат ПТТ-а, Синдикат железничара, Синдикат друмског и градског саобраћаја, Синдикат путне привреде...).

3. КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ

У овом периоду у Србији су на велика врата ушли колективни уговори у систем радних односа (Закон о колективним уговорима, октобар 1990. године и Општи колективни уговор, новембар 1990. године). Систем колективних уговора је заснован на Општем колективном уговору (ОКУ) и на колективним уговорима у предузећима. Овај приступ је био у складу са околностима да је систем колективних уговора на изванредан начин наследио систем заснован на друштвеним договорима и самоуправним општим актима, као и да су у Савезу синдиката Србије, као учеснику изградње система доминирали територијални облици организовања синдиката. Из-

стављање гранског колективног уговора је указивало и на чињеницу да се систем намеће и да није резултат „природног“ развоја односа.

Међутим, примена ОКУ трајала је свега годину и по дана – до јуна 1992. године, када је донет Закон о висини зарада, накнада и других примања запослених за време примене економских санкција Савета безбедности ОУН. Овим законом је престала да се уговара најнижа цена рада за најједноставнији рад, што је укинуло и „основне цене рада“.

Посебно истичемо важност гранских колективних уговора који су касније заживели, из простог разлога што су о њима преговарали и потписивали их репрезентативни грански синдикати. Грански, посебни колективни уговори регулишу права и обавезе запослених у одређеним областима и гранама, које повезују радни процес и заједнички интереси. Наш синдикат је средином деведесетих учествовао у раду и потписао неколико колективних уговора: за основне и средње школе, за предшколске установе, за запослене у позориштима, музејима, институтима, вишим школама и факултетима итд.

Први колективни уговор који је потписао Синдикат образовања Србије (под овим именом) је Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика у новембру 1999. године. То је био један од првих гранских колективних уговора потписаних од стране синдиката који су били у Савезу синдиката, након бомбардовања.

Оно што је заједничко за запослене у образовању (основним и средњим школама, домовима ученика, студентским центрима, високом образовању) је јединствен, односно „централизован“ послодавац, а то је Влада. Посебан колективни уговор за запослене у овим делатностима је јединствен и примењује се на све, без обзира да ли су чланови синдиката или нису.

Од доношења Закона о раду 2001. године у његовом закључивању учествују само репрезентативни синдикати из области образовања. Репрезентативни синдикати у грани, области, делатности су они који имају више од 10% од укупног броја запослених у тој грани. У нашем случају репрезентативни синдикати за основне и средње школе су они који имају преко 10 хиљада чланова, с обзиром на то да је број запослених у школама преко 100 хиљада. О овоме ћемо детаљније говорити мало касније.

4. ОРГАНИЗАЦИЈА САВЕЗА САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

Систем организације коју данас има Савез самосталних синдиката Србије (СССС) у највећој мери је успостављен још Статутом усвојеним на Конгресу из 1994. године. Овим статутом су дефинисани програмски и организациони део, а такође су успостављени и принципи расподеле чланарине који уз мање измене важе и данас.

“Организационим” делом основних начела Савез синдиката Србије је дефинисан као јединствена организација у коју се добровољно организују самостални синдикати, а синдикалне организације у сродним гранама и делатностима организују се у синдикате Републике Србије. Истовремено, утврђено је да је синдикална организација (у предузећу, установи) основни облик организовања чланства у синдикате, али и да учлањењем у синдикалну организацију, члан постаје члан Савеза синдиката и Синдиката. Овај последњи став отвара питање тзв. двојног чланства (и у синдикату и у Савезу) што је био предмет вишегодишње расправе, али су биле присутне и практичне последице, које су понекад биле и комичне, као што је потреба за двоструким искључењем у случају повреде Статута, с тим што се тад отвара дилема да ли је потребно да се учини повреда оба Статута (и Синдиката и Савеза), или само једног, и сл. На трагу ових решења из основних начела је и став којим се одређује где се морају формирати синдикати на територији (општини, граду), па су синдикати били састављени из више десетина синдиката, а конфузија је заокружена ставом према коме Статути и програми синдиката морају бити усаглашени са Програмом и Статутом Савеза синдиката Србије. Наредне две године су биле карактеристичне по споровима и честим изменама Статута.

Највиши орган Савеза је Конгрес, а између два Конгреса – Веће Савеза синдиката Србије. Поред Већа ту су и Председништво, Надзорни и Статутарни одбор. Састав Већа, које је увек имало више од 100 чланова, је био различит од тог времена па до данас. У почетку, већину чланова су чинили представници територијалних облика организовања – општинских, градских и покрајинских, што говори о њиховом утицају на доношење одлука. Касније је тај однос прешао на страну гранских синдиката тако да данас Веће СССС чине две трећине представника гранских синдиката (свих који су у Савезу, а има их 30-ак) и једна трећина представника са територије.

Међутим, ни ова промена у саставу Већа није донела суштинске реформе у Савезу. Још увек је далеко већи утицај општинских, градских и покрајинских већа (територије) у односу на гранске синдикате који чине Савез. Осим што су финансијски десетковани, синдикати су по старом нашем обичају – несложни и нејединствени у схватању суштине и правца деловања Савеза.

Савез својом одлуком формира територијалне облике у већима, повереништвима, градовима и покрајинама. У овом тренутку Савез броји 26 општинских већа, 23 градска већа, 116 повереништава и два покрајинска већа. Та већа, окупљају синдикалне активисте (углавном председнике синдикалних организација) из свих синдиката које имају одборе на одређеној територији. На пример у Већу СССС за град Ниш су представници синдиката металаца, комуналаца, трговине, текстила, хемије и неметала, образовања, управе, правосуђа итд. Поставља се конкретно питање о којим проблемима они треба да одлучују!? Како могу наћи заједнички интерес или бар именоване запослени у фабрици металске струке и запослени у образовању. Не само да их нема већ могу бити и у супротности.

Овде посебно треба нагласити да су сва већа (било ког нивоа) правна лица, да имају своје председнике, жиро рачуне, Статут и свакако припадајући део чланарине коју плаћају чланови синдиката на тој територији. Овај систем је дуго називан „синдикат у синдикату“, а суштина је да у оваквој „констелацији“ снага нема шанси за ефикасно и сврсисходно деловање Савеза. Савез је организација која треба да постоји, која треба да се бави многим пословима, да има јаку правну и економску службу, стручњаке из области економије и радног права који могу адекватно одговорити задацима које им држава намеће. Постоји читав сет закона којима се Савез мора бавити – од закона о раду, преко закона о штрајку, синдикатима, пензијско – инвалидском осигурању и другим који се тичу положаја свих запослених.

Због тромости Савеза и неодговорног понашања према својим основним задацима и функцијама, синдикати су принуђени да сами крену у озбиљне структурне реформе, како би превладали све проблеме и одговорили на новонастале друштвене односе. Ту сигурно лежи и одговор на питање зашто регионални центри и колика је њихова улога у функционисању једног озбиљног гранског синдиката.

ОРГАНИЗАЦИЈА СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

1. УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

У овом делу ћемо представити организациону структуру Синдиката образовања Србије која је одређена Статутом и одлукама које доноси Републички одбор.

Основни облик организовања у Синдикату образовања Србије је синдикална организација – (СО, члан 12.). Она се региструје решењем Министарства за рад и социјалну политику уз приложу документацију коју доставља секретар Синдиката образовања Србије. По садашњим законским решењима она би требало да има минимум 10 чланова да би се регистровала, али је то у супротности са одредбама Закона о раду по коме је репрезентативан синдикат у установи онај који има више од 15% укупно запослених. Ако на пример школа има 20 запослених, СО може бити репрезентативна ако има 4 члана и наравно мора бити регистрована код надлежног министарства. СО је правно лице, има Правила о раду, жиро-рачун, Надзорни одбор и Одбор СО.

Органи Синдиката образовања Србије су:

- у општини – Општински одбор,
- међуопштински одбор за више општина унутар једног округа,
- у граду – Градски одбор и Надзорни одбор,
- у округу – Окружни одбор и Надзорни одбор,
- у региону – Регионални одбор
- у покрајини – Покрајински одбор, Надзорни одбор и Статутарни одбор
- у Републици – Скупштина, Републички одбор (РО), Одбори делатности, Надзорни одбор и Статутарни одбор (члан 20.).

Скупштина је највиши орган Синдиката, и по правилу сазива се најмање једанпут у 5 година. Скупштину чине чланови РО из старог и новог сазива, чланови Надзорног и Статутарног одбора из старог сазива (члан 29.).

Између две скупштине највиши орган је Републички одбор.

Републички одбор броји 45 чланова. Одбори делатности из свог састава бирају 36 чланова пропорционално у односу на укупан број чланова Синдиката образовања Србије. Девет чланова Републичког одбора бира Републички одбор из реда истакнутих активиста Синдиката образовања Србије на основу образложеног предлога Председништва Републичког одбора. Републички одбор одлуком о изборима утврђује број чланова Одбора делатности полазећи од извештаја о броју чланова Синдиката образовања Србије на територији округа, града и покрајине, као и од извештаја о редовном плаћању чланарине Републичком одбору. Председници Одбора делатности, председници градских одбора, председници регионалних одбора, ако на својој територији имају више од 50% чланова од укупног броја запослених из тачке 2. Основних начела и председник Покрајинског одбора су по функцији чланови Републичког одбора и чланови Председништва РОС-а (члан 32.).

Одбор делатности чине представници окружних, градских, регионалних и покрајинских одбора из одређене делатности изабраних по посебним одлукама ових органа, у којима је заступљен принцип пропорционалности. Сваки Одбор делатности из свог састава бира председника одбора. Одлуку о броју чланова појединих Одбора делатности доноси Републички одбор (члан 26.).

Седнице Републичког одбора одржавају се по потреби а најмање једном у три месеца. Седнице органа на свим нивоима у Синдикату сазивају председници тих органа а морају да се сазову и на захтев 1/3 чланова органа као и виших органа (члан 39.).

За организацију синдиката најважније су одредбе чланова 21. и 46. Статута које гласе: „Републички одбор Синдиката образовања Србије формира општински, градски, регионални, окружни, покрајински одбор и одбор делатности, који спроводе задатке утврђене Статутом и Програмом Синдиката. На територији покрајине, округа, региона, града односно општине уколико за то постоји и интерес чланства, формира се јединствени одбор за све делатности из тачке 2 основних начела“ (члан 21.).

„Републички одбор синдиката својом одлуком утврђује број, структуру и начин избора својих чланова и органа, као и рокове за спровођење избора“ (члан 46.).

Ако погледамо ове одлуке Републичког одбора донетим пред почетак изборног циклуса 2010/11. – 2015/16. година утврђено је следеће:

Републички одбор од својих 45 чланова 36 добија из одбора делатности и то 24 (двадесетчетири) из Одбора делатности основних и средњих школа, 5 (пет) из Одбора делатности предшколских установа, 5 (пет) из Одбора делатности високог образовања, 2 (два) из Одбора делатности ученичког и студентског стандарда и 9 (девет) из реда истакнутих синдикалних активиста у складу са чланом 32. став 3. Статута Синдиката образовања Србије.

Из Одбора делатности основних и средњих школа представници у Републичком одбору су из Покрајинског одбора из Војводине 4 члана, из Градског одбора Београда 4 члана и по један члан из окружних одбора: Косова и Метохије – Косовска Митровица, Подунавског – Смедерево, Рашког – Нови Пазар, Расинског – Трстеник, Јабланичког – Лесковац, Пчињског – Врање, Нишавског – Ниша, Пиротског – Пирота, Браничевског – Пожаревца, Топличког – Прокупље, Поморавског – Јагодина, Мачванског – Шабац, Колубарског – Уб, Златиборског – Ужице, Зајечарског – Зајечар и Борског – Бора.

Од пет представника из Одбора делатности предшколских установа три су из установа из Војводине и два из Србије. Од пет представника из Одбора делатности високог образовања два су представника са Београдског универзитета, два са Новосадског и један са Крагујевачког универзитета. У Републичком одбору су по један представник домова ученика и студентских центара.

Републички одбор својим одлукама одређује број и састав чланова одбора делатности. Тако Одбор делатности основних и средњих школа има 36 чланова, Одбор делатности предшколских установа има 19 чланова, Одбор делатности високог образовања има 19 чланова и Одбор делатности ученичког и студентског стандарда 15 чланова. Одлукама су прецизно одређене и из којих установа (места) ће бити делегирани чланови одбора.

Републички одбор у складу са чланом 21. Статута, посебном одлуком формира своје органе на територији. Тако је јуна 2010. године донео одлуку и за овај изборни мандат (2011-2016.) – где ће имати своје општинске, градске, окружне и покрајинске одборе.

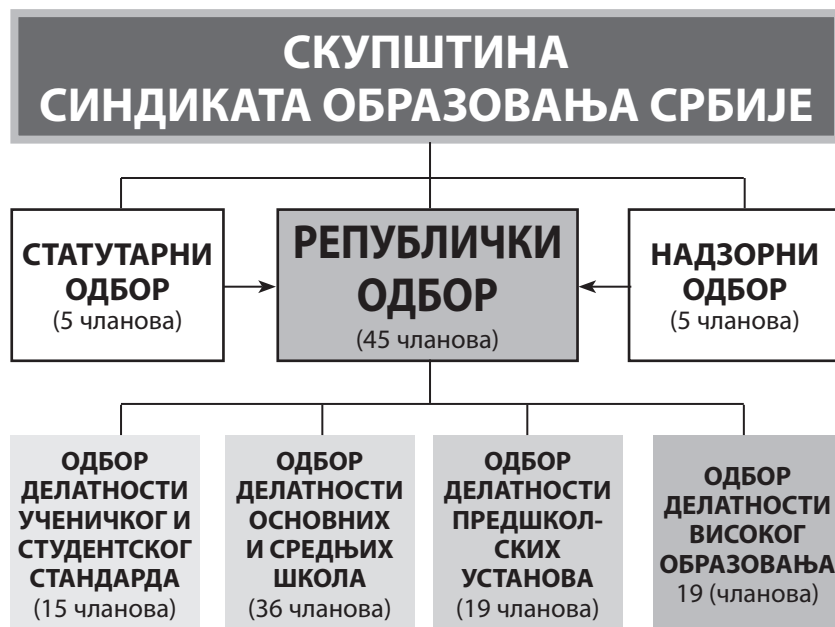
У тој одлуци (у члану 2.) наведени су критеријуми који одређују где ће бити, а где неће бити формиран одређени одбор. Основни критеријуми су бројност чланства, односно школа на територији одређене општине, округа или града. Тако нпр. Републички

одбор није дао сагласност на формирање Окружног одбора образовања за Шумадијски округ, као ни градских одбора образовања Крагујевца и Новог Сада. Једноставно, у протеклом периоду дошло је до одлива чланства и није било услова да се формирају окружни или градски одбори.

У члану 6. Одлуке се каже: „Критеријуме за формирање општинског одбора не испуњавају следеће општине: Ивањица, Аранђеловац, Рача, Кнић, Краљево, Врњачка Бања, Крушевац, Александровац, Бабушница, Ћуприја, Параћин, Богатић, Мали Зворник, Пожега, Сјеница, Ваљево, Осечина, Сурдулица, Босилеград, Србобран, Бела Црква, Вршац, Ковин, Опово, Панчево, Кањижа, Сомбор, Рума, Инђија, Пећинци, Зрењанин и Сечањ.“

У Шумадијском округу од укупно 64 школе у нашем синдикату је свега 10 школа што представља свега 15%. У граду Крагујевцу имамо 2, а у Новом Саду свега 4 школе. Поред тога, пратећи бројност чланства, а не административну поделу по окрузима и центрима, наши представници из Колубарског, Рашког и Расинског округа нису из њихових центара Ваљево, Краљево и Крушевца, већ из Уба, Новог Пазара и Трстеника, општина у којима смо далеко бројнији.

Синдикат образовања Србије је поднео септембра 2005. године захтев Одбору за утврђивање репрезентативности синдиката и послодаваца да се утврди репрезентативност нашег синдиката на нивоу републике и то за основне и средње школе, за домове ученика и студентске центре и за високо образовање. Решење о репрезентативности које иначе даје Министарство за рад и запошљавање (или под неким другим именом) добило смо октобра исте године за све наведене нивое и делатности образовања.

Две године касније, добили смо репрезентативност за ниво предшколског васпитања и образовања у Републици и за основно и средње образовање у Граду Београду. У складу са Законом репрезентативност траје три године након чега други репрезентативни синдикат из ове области може тражити њено преиспитивање.

2. РАСПОДЕЛА ЧЛАНАРИНЕ

Издајање чланарине у свим синдикатима је 1% од нето зараде члана (члан 64. Статута СОС-а), с тим што се најчешће даје право синдикалним организацијама да могу одлучити да буде и већа, а тај део припада синдикалној организацији.

Расподела чланарине између синдикалних организација и виших органа у Синдикату образовања Србије се утврђује Правилником о материјално – финансијском пословању и раду Надзорног одбора (чланови 4.-9.). Разлике које постоје у расподели чланарине на одређеној територији су преузете из система расподеле која важи за све синдикате који припадају Савезу самосталних синдиката Србије, дакле из њиховог Правилника, иако постоје бројне нелогичности које Савез није у стању да превлада.

Синдикална организација на територији града Београда расподељује чланарину на следећи начин: 50% остаје синдикалној организацији, 33% градском Већу СССС Београда и 17% гранском синдикату (Републичком одбору СОС-а). У Војводини са чланарине дели: 50% синдикалној организацији, 28% општинском или градском већу синдиката, 10% Покрајинском одбору образовања и 12% гранском синдикату; на Космету 50% синдикалној организацији, 28% Покрајинском одбору образовања и 22% гранском синдикату и на преосталом делу територије такође 50% синдикалној организацији, 28% општинском или градском већу и 22% гранском синдикату.

Постоје и чланови који су непосредно учлањени у Синдикат и они плаћају 1% од нето зараде Републичком одбору Синдиката образовања Србије. Пензионери уплаћују 0,5% од просечне пензије у Републици за последњи месец.

Дакле Републички одбор Синдиката образовања Србије од својих чланова добија у просеку око 0,17% чланарине. На све то треба додати и обавезу издвајања средстава за Савез синдиката који износи 25% од прихода од чланарине Синдиката образовања Србије.

Као што се може видети велики део средстава остаје територијалним облицима организовања, који заправо нису органи Синдиката образовања Србије, већ Савеза. Обавеза органа Савеза је да нашим члановима пружа све врсте услуга од тог дела чланарине. Све је више питања која се решавају на локалном нивоу и потребна је свака врста подршке, било административна, стручна или правна. На жалост, веома мали број општинских и градских већа су у стању да одговоре овим обавезама и велико је незадовољство нашег чланства њиховим радом.

ПРЕДУСЛОВИ И ПРОЦЕДУРЕ ЗА ФОРМИРАЊЕ РЕГИОНАЛНИХ ЦЕНТАРА

1. ПРАВНА РЕГУЛАТИВА

Променама Статута Синдиката образовања Србије из 2005. и 2009. године Правилник о материјално финансијском пословању и раду Надзорног одбора постаје саставни део Статута. У њему се прецизније и детаљније регулише област финансијског пословања Републичког одбора Синдиката образовања Србије и рад Надзорног одбора. У овом документу су јасно дефинисани разлози због којих наше синдикалне организације могу донети одлуку о организовању регионалног центра и то уколико на територији општине, односно града:

- није организована служба за пружање правне помоћи, или се таква помоћ не пружа члановима Синдиката,
- надлежно Веће није опремљено потребном опремом, компјутером, факсом и другим средствима неопходним за активност, деловање и пружање услуга члановима Синдиката,
- или ако није организован Одбор Синдиката на територији општине односно града,
- ако синдикална организација или Одбор синдиката на територији општине или града донесу одлуку да средства од чланарине не уплаћују Већу Савеза самосталних синдиката на територији.

Овим се на легитиман начин уводи могућност да синдикалне организације на одређеној територији које нису задовољне са радом Већа Савеза самосталних синдиката у општини или граду, предложе оснивање регионалног центра, који ће средства од чланарине уплаћивана Већу на територији, користити за активности искључиво нашег чланства. На овај начин синдикалне организа-

ције би непосредно поред 50% од дела синдикалне чланарине које им остаје, посредно могле да користе и око 28% своје чланарине искључиво за њихове активности на нивоу територије (општина, град, округ).

Осим тога, било је неопходно да се кроз Статут, као основни документ предвиди и овај начин организовања у синдикату, па су допуне извршене прошле године. Сагласност за оснивање регионалних центара је у надлежности Републичког одбора Синдиката образовања Србије који би за сваки појединачни случај морао да одреди територију за коју се формира и процени да ли постоје довољни материјални услови за његово функционисање.

2. ПРОЦЕДУРА ОСНИВАЊА РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА

Што се тиче процедуре за формирање регионалног центра она се најбоље може приказати код оснивања Регионалног центра Лесковац који је први формиран и који обухвата све наше установе на територији Јабланичког округа (Лесковац, Власотинце, Лебане, Медвеђа, Бојник и Црна Трава). Процедура је следећа:

1. Доношење одлуке Одбора СОС одређеног управног округа да се оформи Регионални центар СОС за тај регион који ће преузети надлежност да у складу са Статутом СОС обавља посао који је до тада (за област образовања) требало да обавља Веће Савеза самосталних синдиката на територији;
2. Тражење сагласности Републичког одбора за оснивање Регионалног центра;
3. Доношење одлуке Републичког одбора СОС којом се подржава иницијатива о оснивању Регионалног центра;
4. Отварање новог рачуна Републичког одбора, намењеног за Регионални центар;
5. Израда печата;
6. Давање овлашћења председнику РЦ, којим се утврђује оквир заступања СОС-а, што уз коришћење ПИБ-а и матичног броја Републичког одбора резултира стицањем статуса овлашћеног лица испред правног лица.

Регионални центар, даље, у складу са Статутом, ствара сопствени правно регулативни оквир рада на нивоу округа кроз

усвајање разних правилника, Правила о раду, Пословника о раду тела и тако ствара своју унутрашњу организациону структуру (формира секторе, секције...). Пословање Регионалног центра за једну календарску годину требало би да буде заокружено усвајањем финансијског плана и плана активности за дату годину. На крају календарске године Одбору се подноси извештај о раду и финансијском пословању.

Иста процедура је испоштована и код формирања друга два регионална центра – у Пожаревцу и Јагодини. Сматрао да је важно напоменути да је огромну помоћ, пре свега финансијску, пружио шведски синдикат образовања Ларарфорбундет, који је препознао наша настојања да кроз јаку организациону структуру, развијамо наш синдикат.

АКТИВНОСТИ РЕГИОНАЛНИХ ЦЕНТАРА

Смисао и значај оснивања регионалних центара огледа се у активностима које води и квалитету услуга које пружа. Велики је број функција и послова које се воде на територији коју обухвата регионални центар, а као што смо рекли то може бити округ (управни, по државном моделу), могу бити два округа (мањих, који не могу самостално да функционишу) и на крају може бити и група општина у којима имамо довољан број чланова и финансијске капацитете.

Активности регионалних центара могу бити следеће:

- Остваривање сталне комуникације и преговарање са локалном самоуправом око питања и права из Посебног колективног уговора за основне и средње школе и домове ученика – јубиларне награде, трошкови превоза и друго;
- Преговарање са начелништвом школске управе о питањима из њихове надлежности, као што су утврђивање и распоред технолошких вишкова и рационализација мреже школа;
- Одржавање редовних конференција за новинаре у циљу правовремене информисаности чланства, транспарентног вођења центра и по могућству периодично издавање информативног листа или билтена;
- Ангажовање правне службе или особе која ће пружати правну помоћ, али и сваку другу врсту услуга чланству – административна, информативна и др.;
- Одржавање семинара у циљу едуковања чланства о свим битним темама из области образовања и синдикалног рада;
- Формирање секција и других органа за одређене области;
- Постављање и одржавање сајта регионалног центра са свим важним информацијама и документима из рада самог центра, али и Синдиката образовања Србије;

- Одржавање спортских сусрета на нивоу општина или читавог округа;
- Развијање сарадње и размена искустава са другим регионалним центрима и сарадње са регионима из околних земаља;
- Организовање излета, екскурзија, приредби и других видова бољег упознавања чланова одбора и уопште чланства;
- И на крају, али не мање битно, потписивање уговора са предузећима, фирмама и маркетима за пружање услуга или производа нашим члановима под повољнијим условима;

За спровођење ових активности регионалног центра није довољан један човек – председник, потребан је тим људи који не само да желе да раде, већ морају поседовати и одређена знања и вештине. За ефикасан рад и одговорно понашање прво треба извршити добру кадровску расподелу послова и задужења.

Међутим, није увек лако препознати особу која осим што „жели“ уједно и поседује сва неопходна знања и вештине. Пре свега лидер мора да добро познаје посао који обавља и професију коју заступа. Поред тога, мора бити упућен у најважнија документа како синдиката (Статут, Посебни колективни уговор), тако и закона из области образовања. Наравно да су у овом раду и друга знања потребна – познавање рада на рачунару, основа финансијског и канцеларијског пословања, познавање одређених правних процедура, познавање организације и система управе локалне самоуправе. Од изузетног значаја је поседовање вештине преговарања, дипломатског решавања проблема, планирања и доношења одлука. Све активности и деловање регионалног центра (Одбор и руководство) имају основни задатак да квалитетом пружених услуга и разноликошћу послова које обављају шире чланство Синдиката образовања Србије, а тамо где више нема простора за ширење, очувају чланство.

ПРИМЕРИ ДОБРЕ ПРАКСЕ

Значај, деловање и активности регионалног центра најбоље се може приказати примером. Први формирано регионални центар је био у Лесковцу средином 2012. године. Узећемо пример Лесковца из два разлога, јер је био први и јер је највећи.

Регионални центар у Лесковцу је настао из Окружног одбора нашег синдиката Јабланичког округа. Јабланички округ обухвата 6 општина (Власотинце, Медвеђа, Лебане, Бојник и Црна Трава) и укупно 63 основне и средње школе. У нашем чланству је у тренутку оснивања Регионалног центра била 51 установа, док је данас по последњем извештају (октобар 2013.) 55 основних и средњих школа. Поред школа у чланству су и Дом ученика из Лесковца и две предшколске установе из Лесковца и Бојника.

Пут до оснивања Центра био је веома трновит и пун опструкција, подметања и дезинформација од стране Већа у Лесковцу што се могло и очекивати. Наравно, било је покушаја да се рад Окружног одбора одвија и јача кроз само Веће, међутим није било слуха и мудрости да се нове идеје и акције реализују, посебно што су изискивале и одређена материјална средства.

У таквим условима за кратко време небрига за чланство доживљава кулминацију, иритира запослене и доводи до даљег осипања чланства и одумирања гранских структура. Градско Веће ССС у Лесковцу је власник пословног простора, али постоје и региони у којима Савез не поседује имовину већ је и сам купац потребног простора. У таквим случајевима функционисање органа Савеза на територији одређено је једино висином синдикалне чланарине, па је и сам однос према запосленим члановима другачији. Али је потпуно јасно да овде Савез одржава своју структуру на територији користећи се средствима чланарине буџетских корисника, јер осталих скоро да и нема, а остаје недоумица какав сервис може пружити члановима у незавидној финансијској ситуацији. Зато се и

модел децентрализације у оквиру Савеза више не може схватати суштинским и искреним.

Регионални центар у Лесковцу је званично почео са радом 3. септембра 2012. године, али је са активностима на нивоу Одбора своје стварање суштински започео маја месеца 2011. године. Од тада је предузето низ активности међу којима истичемо следеће: израђен је и постављен сајт Одбора, остварена сарадња са Школском управом у Лесковцу и учешће нашег синдиката у распоређивању технолошких вишкова, изборена је исплата јубиларних награда, успостављена сарадња са Градом и управом за финансије, организован дводневни семинар за чланове Одбора, одржане прве Спортске игре на нивоу округа и финансирано учешће представника Јабланичког округа на Спортским сусретима Синдиката образовања Србије, формирана Секција жена, договорена међурегионална сарадња и започета сарадња са регионалним центром из Македоније. Свему томе треба додати и редован обилазак терена и синдикалних организација, као и одржавање осмомартовске свечаности и додела медаља учесницима спортских игара.

Резултати тих активности су одмах били видљиви. Поред повећања броја чланова у нашим установама, у Синдикат образовања Србије су се учланиле и нове школе, тако да данас 87% школа су у нашем синдикату у целом округу. Простора за ширење још увек има и сигурни смо да ће ове активности и рад Центра привући преостале запослене у основним и средњим школама, предшколским установама али и запослене у високошколским установама.

Нема потребе да се више хвалимо, резултати довољно говоре и закључке можете извући сами. Ширењем чланства на терену кроз активности регионалних центара и сам Синдикат образовања Србије шири своје чланство, али и учвршћује позицију организације.

ПЛАНОВИ ЗА БУДУЋНОСТ

Зашто кажемо Регионални центар, а не окружни или градски? Регионални заправо значи и више од града или округа, ако се гледа државна административна подела. Да би се формирао и успешно обављао своје функције регионални центар мора да има пре свега финансијску одрживост. То значи да приходи центра морају бити толики да се могу измирити сва обавезна плаћања (режијски трошкови, телефон, интернет, радно ангажовање и др.) са једне и несметано водити бројне активности на територији са друге стране.

Ово заправо значи да један округ не може аутоматски бити потенцијал за формирање као регионални центар јер нису сви окрузи исте величине, односно истог броја запослених наших чланова. Највећи окрузи у Србији су Златиборски (10 општина), Мачвански и Браничевски (8 општина), Пчињски и Расински (7 општина). Међутим, број наших чланова је различит.

Први формиран Регионални центар у Лесковцу окупља чланство у Јабланичком округу који има 6 општина, али у коме имамо 55 школа што чини више од око 87% школа. Висок проценат школа имамо у Пчињском око 72%, Топличком 71%, Зајечарском 60% Пиротском 59% и Нишавском округу 56%. Такође, огроман проценат школа имамо и на Косову и Метохији, док у Војводини само Северно-бачки округ има више од 50% школа у нашем синдикату.

Неколико округа у којима имамо солидан број чланова су по свом обиму мали и не би могли да финансијски опстану чак и да су све школе у нашем синдикату. Међутим, заједнички са суседним односно најближим округом (или чак неком општином из другог округа) могу да се организују као Регионални одбор. Тако нпр. Топлички округ који има свега 4 општине и 15 наших школа, нема довољно капацитета за регионални центар. Али, уколико би се прикључио Јабланичком или Нишавском округу имао би све услове за то. Школе из Топличког округа припадају Начелништву

школске управе у Нишу, па би то могао бити основ за повезивање више мањих округа у један регионални центар који би покривао све установе које припадају одређеној школској управи.

Дакле, регионални центар може бити формиран у једном округу, у два или више округа или у једном округу коме би се прикључила једна или више општина другог округа у коме имамо чланство. Овде је свакако важна и удаљеност тих општина од самог центра. Председништво Републичког одбора би на основу извештаја о броју школа и финансијској одрживости размотрило захтев са терена и предложило Републичком одбору да да сагласност или не.

Административна подела Србије изгледа овако:

СРБИЈА ИМА 30 ОКРУГА са укупно 189 општина и то:

- У ВОЈВОДИНИ – 7 ОКРУГА са 46 општина
- НА КОСМЕТУ – 5 ОКРУГА са 29 општина
- У СРБИЈИ – 17 ОКРУГА са 97 општина
- ГРАД БЕОГРАД КАО ПОСЕБАН ОКРУГ са 17 општина

Синдикат образовања Србије у овом тренутку, а на основу бројности чланства и финансијској одрживости и ако се изузму Градски одбор Београда и Покрајински одбор у Војводини који већ имају одређену финансијску самосталност и елементе центара, има потенцијале за формирање следећих регионалних центара:

- ПЧИЊСКИ ОКРУГ – 7 ОПШТИНА – 48 ШКОЛА
- НИШАВСКИ ОКРУГ – 6 ОПШТИНА – 41 ШКОЛА (АЛТЕРНАТИВА – СА ПИРОТСКИМ ОКРУГОМ – 4 ОПШТИНЕ И 13 ШКОЛА И ТОПЛИЧКИМ ОКРУГОМ – 4 ОПШТИНЕ И 15 ШКОЛА)
- МАЧВАНСКИ ОКРУГ – 8 ОПШТИНА – 31 ШКОЛА
- ЗАЈЕЧАРСКИ И БОРСКИ ОКРУГ – 8 ОПШТИНА – 38 ШКОЛА
- ЗЛАТИБОРСКИ ОКРУГ – 10 ОПШТИНА – 35 ШКОЛА
- РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР У НОВОМ ПАЗАРУ – ОПШТИНЕ НОВИ ПАЗАР, СЈЕНИЦА, ТУТИН, РАШКА – 20 ШКОЛА
- ПОДУНАВСКИ ОКРУГ – 3 ОПШТИНЕ – 16 ШКОЛА МОЖЕ ДА СЕ ПОВЕЖЕ У РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ПОЖАРЕВАЦ
- ШУМАДИЈСКИ ОКРУГ – 7 ОПШТИНА – 10 ШКОЛА МОЖЕ ДА СЕ ПОВЕЖЕ У РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЈАГОДИНА

Никако не треба заборавити да код предузимања активности на формирању регионалног центра, сву помоћ пружа Републички одбор, правну, административну, стручну, па и финансијску. Такође, наша обавеза је да кажемо да у оквиру сарадње са шведским синдикатом образовања Ларарфорбундет имамо потписан уговор о пројекту финансирања отварања регионалних центара по коме ће они финансирати уређивање, техничку опрему и намештај за центар, а такође и развијање међурегионалне сарадње и комуникације кроз одржавање семинара.

Верујемо да ће године пред нама показати исправност наших настојања и неминовност озбиљних структурних промена у синдикату који искрено жели да има улогу озбиљног социјалног партнера и који ће бити у стању да поврати поверење запослених у синдикално организовање и значај ове институције.

И зато покрену се и „учини нешто за своју професију и за свој синдикат“.

На основу члана 27. Статута Савеза самосталних синдиката Србије, Републички одбор Синдиката образовања Србије, као највиши орган између две Скупштине, на седници од 16.10.2009, 30.08.2010, 01.07.2011, 07.12.2012. и 29.03.2013, доноси:

СТАТУТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

I ОСНОВНА НАЧЕЛА

1. Синдикат образовања Србије (у даљем тексту: Синдикат) је интересна организација запослених у делатностима из области образовања Србије која остварује и штити материјална и социјална права и професионалне интересе свога чланства.
У свом раду Синдикат је независан од послодаваца, органа власти и политичких партија.
2. Синдикат је јединствена организација у Републици Србији коју чине чланови Синдиката организовани у делатностима у оквиру образовања и то:
 - предшколског образовања,
 - основног образовања,
 - средњег образовања,
 - вишег и високог образовања,
 - ученичког стандарда,
 - студентског стандарда,
 - сродних делатности које прихватају Статут и Програм овог синдиката.
3. Синдикат делује на основу Програма и Статута, поштујући уставност и законитост.
4. У остваривању интереса и заштити права чланства Синдикат користи сва демократска, легална и легитимна, међународно призната и потврђена средства и методе синдикалне борбе.
5. У остваривању својих функција и задатака Синдикат преговара са државним органима, органима локалне самоуправе.

праве, друштвима и удружењима као и политичким партијама.

6. Синдикат образовања Србије може са другим синдикатима ступати у савезе. Поступак ступања и иступања у савезе, федерације и конфедерације се уређује овим статутом.
7. Организације и органи Синдиката остварују сарадњу са одговарајућим организацијама и органима других синдиката ако је то у интересу чланства.
8. Синдикат је члан Интернационале образовања. Синдикат остварује међународну сарадњу са синдикатима других земаља непосредно или кроз Интернационалу образовања.
9. Синдикат формира своје организације за територију покрајине, града Београда, округа и градова као правне субјекте са својим жиро рачуном и печатом, а у општинама тамо где се за то укаже потреба.

II СЕДИШТЕ И ОБЕЛЕЖЈЕ СИНДИКАТА

Члан 1.

Седиште Републичког одбора Синдиката образовања Србије је у Београду, Дечанска 14.

Члан 2.

Синдикат образовања Србије има печат округлог облика који садржи: Савез самосталних синдиката Србије – Синдикат образовања Србије – Републички одбор – Београд.

У средини печата је амблем Савеза самосталних синдиката Србије. Текст печата је на српском језику исписан ћирилицом.

У синдикалним организацијама, општинским, градским, окружним, и покрајинским Одборима, печат има истоветан текст с тим што уместо Републички одбор – Београд стоји назив синдикалне организације односно одбора и место, у национално мешовитим срединама текст печата је и на језику националних мањина.

III ЧЛАН СИНДИКАТА, ОСНОВНА ПРАВА, ДУЖНОСТИ И ОДГОВОРНОСТИ

Члан 3.

Чланом синдиката постаје се попуњавањем приступнице Синдиката.

Учлањење се врши на основу слободно изражене воље и прихватања Статута синдиката.

Запослени радник може постати члан синдиката без обзира на своја политичка, верска, национална и друга опредељења.

Синдикат на основу приступнице сваком члану издаје чланску карту.

Члан 4.

Незапослени радници који припадају делатностима из области образовања и васпитања и студенти завршних година факултета постају придружени чланови Синдиката, уколико попуне приступницу.

У случају запослења они постају пуноправни чланови Синдиката.

Пензионисани радници из области образовања и васпитања који су били чланови Синдиката настављају да буду чланови ако и даље наставе са уплатом чланарине, а остали пензионери када попуне приступницу.

Члан 5.

Чланови Синдиката уколико имају интереса формирају синдикалне организације и бирају органе синдикалне организације.

Уколико синдикална организација у установи постоји, члан се учлањавањем у Синдикат истовремено учлањује и у синдикалну организацију.

Уколико синдикална организација у установи не постоји, члан Синдиката може се учланити у синдикалну организацију у другој установи, или формирати синдикалну организацију са члановима из више установа које немају синдикалну организацију.

О пријему члана у Синдикат образовања Србије који је раније напустио Синдикат, одлуку доноси Одбор синдикалне органи-

зације установе, а уколико синдикална организација у установи не постоји, одлуку доноси Председништво Републичког одбора.

Члан 6.

Основна права и дужности члана су да:

- Учествоје у активностима које организују Синдикат и органи синдиката;
- изражава своје интересе и усаглашава их са интересима осталих чланова Синдиката и запослених;
- образује се и оспособљава за синдикалну активност;
- буде информисан о активностима које води Синдикат;
- право да предлаже, бира и да буде биран у органе Синдиката;
- подноси предлоге и обраћа се синдикалној организацији и органима синдиката;
- придржава се Програма и овог статута;
- плаћа чланарину.

Члан синдиката има право на:

- заштиту у остваривању цене рада и других права утврђених колективним уговором и законом;
- бесплатну правну помоћ у остваривању права из рада и по основу рада и заступање пред послодавцима и органима управљања, судским и другим државним органима;
- коришћење помоћи из синдикалних фондова;
- превенцију радне инвалидности и рекреативни одмор;
- и друга права утврђена овим Статутом.

Члан 7.

Директору установе и радницима са посебним овлашћењима и одговорностима на које је директор пренео своја овлашћења, функционерима у странкама, политичким партијама и органима управе док обављају послове на тој функцији, мирују права члана утврђене овим Статутом.

Члан 8.

Чланство у Синдикату престаје иступањем и искључењем.

Члан иступа из Синдиката уколико попуни иступницу и о томе обавести синдикалну организацију или Синдикат.

Приликом иступања или искључења члан је дужан да Синдикату врати чланску карту.

Даном иступања из чланства престају сва права и обавезе члана Синдиката.

Члан 9.

Мера искључења из Синдиката изриче се у следећим случајевима:

- када члан делује супротно Статуту и Програму рада Синдиката;
- када делује са страначке, верске или националне позиције;
- ако непоштује и неизвршава одлуке органа Синдиката;
- ако учествује у активностима на разбијању Синдиката или такву активност потпомаже;
- ако редовно не плаћа чланарину;
- ако приступи другом Синдикату и
- ако злоупотреби положај у установи или функцију у Синдикату.

Члан 10.

Одлуку о искључењу из чланства са образложењем и поучком о правном леку доноси синдикална организација на предлог Одбора синдикалне организације, уколико се прекршај из члана 9. Статута односи на синдикалну организацију.

На одлуку о искључењу члан има право жалбе Статуларном одбору Синдиката образовања Србије као другостепеном органу у року од 15 дана од дана достављања одлуке.

Даном доношења одлуке Статуларног одбора којом је потврђена одлука о искључењу, престају права и обавезе члана које проистичу из чланства у синдикату.

Уколико члан Синдиката образовања Србије не поштује одлуке Републичког одбора Синдиката образовања Србије или

својим понашањем наноси штету Синдикату образовања Србије, меру искључења члана на предлог Председништва доноси Републички одбор.

На изречену меру члан може уложити жалбу Статутарном одбору Синдиката образовања Србије у року од 15 дана.

Одлука Статутарног одбора је коначна.

Члан 11.

Меру искључења из чланства запосленом који је непосредно учлањен у Синдикат, изриче Председништво Републичког одбора.

На изречену меру запослени може у року од 15 дана да уложи жалбу Статутарном одбору Синдиката.

Статутарни одбор је дужан да се у року од 30 дана од дана пријема жалбе изјасни о поднетој жалби.

Одлука Статутарног одбора је коначна.

IV ФОРМИРАЊЕ, САДРЖАЈ И МЕТОД РАДА СИНДИКАТА

а) Синдикална организација

Члан 12.

Синдикална организација је основни облик организовања чланова у Синдикату.

Члан 13.

Синдикалне организације остварују своје функције и задатке који произилазе из овог Статута и Програма Синдиката, а нарочито:

- разматрају економски и социјални положај чланства, покрећу иницијативу, захтевају и предлажу послодавцу решења за уређивање појединих питања;
- предлажу послодавцу доношење аката којима се уређује економски и социјални положај запослених;
- штите радна и социјална права запослених;
- инсистирају код послодаваца на стварању услова у области заштите на раду и заштити животне и радне средине;

– учествују у утврђивању основа, критеријума и мерила за закључивање колективних уговора и прате њихово спровођење;

– доносе одлуку о ступању у штрајк, организују и воде штрајк запослених;

– предлажу и бирају чланове за органе синдикалне организације и органе Синдиката, прате и оцењују њихов рад;

– учествују у расправама приликом доношења закона и других прописа који су од значаја за економски и социјални положај чланства;

– предлажу и иницирају питања о којима би се одлучивало у органима и организацијама синдиката;

– обезбеђују услове за развој културе, уметности, рекреације, одмора и физичке културе;

– уплаћују чланарину у складу са расподелом утврђеном актом, односно одлуком коју доноси Синдикат образовања Србије.

Члан 14.

Синдикална организација доноси Правила рада у складу са овим Статутом; бира и разрешава дужности председника, чланове Одбора и Надзорног одбора; доноси одлуке од интереса за Синдикалну организацију.

Члан 15.

Органи Синдикалне организације су:

- Одбор Синдикалне организације,
- Надзорни одбор.

Члан 16.

Одбор Синдикалне организације из својих редова бира секретара и благајника, а може бирати и председништво, као свој Извршни орган.

Члан 17.

Синдикална организација која има до 50 чланова бира само председника, секретара и благајника који чине Одбор синдикалне организације, осим ако због посебних организационих потреба Правилима синдикалне организације није предвиђено да има више чланова.

Члан 18.

Седнице Одбора и састанке Синдикалне организације заказује председник по потреби.

Седница Одбора и састанак Синдикалне организације се обавезно сазива ако то захтева већина чланова одбора, председништво, надзорни одбор, једна трећина (1/3) чланова и виши орган Синдиката.

Одбор синдикалне организације заузима ставове и доноси одлуке о питањима о којима се непосредно не изјашњава и не одлучује чланство, остварује ставове и одлуке које доноси Синдикална организација, покреће и координира активности организација и остварује одлуке и сарадњу са вишим органима Синдиката и Савеза самосталних синдиката Србије.

Члан 19.

Надзорни одбор у Синдикалној организацији броји 3 члана и на својој првој седници бира председника Надзорног одбора.

Надзорни одбор врши надзор над законитошћу финансирања, расподеле и употребе средстава Синдикалне организације и о томе упознаје Одбор и Синдикалну организацију.

Надзорни одбор је самосталан у свом раду.

б) Органи Синдиката

Члан 20.

Органи Синдиката су:

- у општини – Општински одбор,
- међуопштински одбор за више општина унутар једног округа,

- у граду – Градски одбор и Надзорни одбор,
- у округу – Окружни одбор,
- у региону- Регионални одбор,
- у покрајини-Покрајински одбор, Надзорни одбор и Статутарни одбор
- у Републици – Скупштина, Републички одбор (РО), Одбори делатности, Надзорни одбор и Статутарни одбор.

Члан 21.

Републички одбор Синдиката образовања Србије формира општински, градски, окружни, регионални, покрајински одбор и одбор делатности, који спроводе задатке утврђене Статутом и Програмом Синдиката.

На територији покрајине, региона, округа, града односно општине уколико за то постоји и интерес чланства, формира се јединствени одбор за све делатности из тачке 2 основних начела.

Члан 22.

Општински одбор чине сви председници односно представници организација Синдиката са територије општине.

Из овог састава бира се председник Општинског одбора.

Члан 23.

Синдикалне организације са подручја једне општине формирају општински одбор ако то оцене као потребно и уз сагласност вишег органа.

Општински одбор доноси Правила и Пословник о свом раду.

Чланови Одбора бирају се на 5 (пет) година, са могућношћу реизбора.

Радам Одбора руководи председник који се бира из редова чланова Одбора на период од 5 (пет) година.

Кандидовање и избор чланова Одбора врше синдикалне организације.

У случају оставке или опозива замена се може вршити избором у органу за који се бира, на начин на који је извршен избор.

Члан 24.

Одбор синдиката града чине изабрани представници синдикалних организација полазећи од броја чланова и структуре запослених у школама и установама, односно изабрани представници у општинским одборима.

Члан 25.

Састав градских, окружних регионалних, и покрајинских одбора чине представници општинских одбора бираних по посебним одлукама ових органа у којима је заступљен принцип пропорционалности.

Сваки одбор из свог састава бира председника одбора.

Члан 26.

Одбор делатности чине представници окружних, градских регионалних, и покрајинских одбора из одређене делатности изабраних по посебним одлукама ових органа, у којима је заступљен принцип пропорционалности.

Сваки Одбор делатности из свог састава бира председника одбора.

Одлуку о броју чланова појединих Одбора делатности доноси Републички одбор.

Одбор делатности:

- бира и опозива председника Одбора делатности;
- предлаже председника Републичког одбора Синдиката образовања Србије;
- именује Преговарачки тим и комисије;
- разматра питања из надлежности Одбора делатности и предлаже ставове Републичком одбору;
- доноси одлуку о штрајку и другим облицима синдикалне борбе на нивоу делатности.

Члан 27.

Председници општинских, градских, окружних, регионалних, покрајинских одбора и одбора делатности имају право на новчану

накнаду за свој рад, ако имају својство правног лица и отворен текући рачун.

Ако немају својство правног лица, онда имају право на новчану накнаду по посебној одлуци Председништва Републичког одбора Синдиката.

Председник или секретар Покрајинског одбора Војводине, Градског одбора Београда и регионалних центара, имају право на професионални рад.

Члан 28.

Општински, градски, окружни, регионални, покрајински одбори и одбори делатности сопственим правилима, у складу са овим Статутом, ближе уређују своју организованост, садржај и метод рада.

Члан 29.

Скупштина је највиши орган Синдиката, и по правилу сазива се најмање једанпут у 5 година.

Скупштину чине чланови РО из старог и новог сазива, чланови Надзорног и Статутарног одбора из старог сазива.

Члан 30.

Скупштина Синдиката има следеће надлежности:

- верификује мандате чланова Скупштине;
- доноси Пословник о раду;
- утврђује предлог и врши избор радних тела;
- разматра и усваја извештаје о раду Републичког одбора и Надзорног одбора Синдиката;
- по усвајању ових извештаја даје разрешнице овим органима;
- доноси Статут Синдиката;
- верификује мандате изабраних чланова Републичког одбора Синдиката и бира чланове Надзорног и Статутарног одбора.

Члан 31.

Органи Синдиката могу формирати радна тела као сталне или повремене облике рада.

Избор и делокруг радних тела уређује се посебним одлукама одговарајућих органа Синдиката.

Члан 32.

Републички одбор броји 45 чланова.

Одбори делатности из свог састава бирају 36 чланова пропорционално у односу на укупан број чланова Синдиката образовања Србије.

Девет чланова Републичког одбора бира Републички одбор из реда истакнутих активиста Синдиката образовања Србије на основу образложеног предлога Председништва Републичког одбора.

Републички одбор одлуком о изборима утврђује број чланова Одбора делатности полазећи од извештаја о броју чланова Синдиката образовања Србије на територији округа, града и покрајине, као и од извештаја о редовном плаћању чланарине Републичком одбору.

Председници Одбора делатности, председници градских одбора, председници регионалних одбора, ако на својој територији имају више од 50% чланова од укупног броја запослених из тачке 2. Основних начела и председник Покрајинског одбора су по функцији чланови Републичког одбора и чланови Председништва РОС-а.

Члан 33.

Републички одбор као највиши орган Синдиката између две Скупштине остварује надлежности које произилазе из одредаба Статута и Програма рада.

Републички одбор ради у складу са Пословником о раду који усваја на првој седници и у његовој надлежности је да:

- бира и опозива Председништво Републичког одбора;
- бира и опозива председника Републичког одбора;
- бира и опозива потпредседника Републичког одбора;
- именује и опозива техничког секретара Републичког одбора;

- бира и опозива представнике Синдиката у савезима, федерацијама и конфедерацијама;
- именује комисије, формира секције и друге облике организовања;
- врши измене и допуне Статута и прати примену Статута;
- доноси план прихода и расхода РО;
- доноси Правилник о материјално-финансијском пословању и раду Надзорног одбора;
- доноси одлуку о изборима у Синдикату;
- доноси одлуке о формирању органа за територију покрајине, градова, регија, округа и општина;
- доноси одлуку о иступању и уласку Синдиката у савез, федерацију и конфедерацију;
- доноси одлуку о распуштању нижег органа или организације Синдиката уколико не поштују овај Статут;
- учествује у изграђивању јединствене стратегије Савеза самосталних синдиката Србије;
- усваја текст посебног колективног уговора као и измене и допуне овог уговора;
- доноси одлуку о сарадњи са другим синдикатима или другим централама Синдиката;
- доноси одлуку о штрајку и другим облицима синдикалне борбе на нивоу гране;
- доноси одлуку о штрајку и другим облицима синдикалне борбе на одређеној територији на захтев чланства са те територије;
- доноси одлуку о искључењу члана синдиката.

Члан 34.

Председништво Републичког одбора је извршни орган и бира се из састава Републичког одбора.

Републички одбор утврђује број чланова и структуру Председништва а председник и потпредседник РО су чланови Председништва.

Председник Републичког одбора је истовремено и председник Председништва и председник Синдиката образовања Србије.

Председништво Републичког одбора:

- остварује координацију у раду и деловању Синдиката;
- разматра питања из надлежности Републичког одбора и припрема предлоге и ставове за Републички одбор;
- спроводи ставове, одлуке и закључке Републичког одбора;
- преговара са државним органима и упознаје Одбор с преговорима;
- предузима мере да се чланови и јавност што боље информишу, о раду и деловању Синдиката;
- доноси правилник о систематизацији радних места за запослене у Републичком одбору;
- за свој рад одговара Републичком одбору;
- ангажује се и на другим питањима која му пренесе Одбор.

Републички одбор ради ефикаснијег функционисања Синдиката образовања Србије може пренети на Председништво доношење неких одлука из делокруга рада Републичког одбора.

Члан 35.

У случају оставке, разрешења или опозива председника, Републички одбор на предлог Председништва бира вршиоца дужности председника и одређује рокове за спровођење избора за председника Републичког одбора.

Избори се морају спровести најкасније у року од два месеца од тренутка избора вршиоца дужности.

Члан 36.

Председник Републичког одбора:

- представља и заступа Синдикат;
- сазива и руководи седницама Одбора и Председништва;
- потписује акте Одбора и Председништва;
- одговоран је за спровођење одлука Одбора и Председништва;
- дужан је да предочи Председништву и Одбору све предлоге нижих органа и чланства;

- дужан је да сарађује са нижим органима и организацијама Синдиката;
- дужан је да организује правовремено информисање јавности и чланства о свим одлукама Одбора и Председништва;
- бира се на период од 5 година и за свој рад одговара Републичком одбору;
- предлаже дневни ред за седнице Председништва и Одбора;
- води штрајк и друге облике синдикалне борбе.

Члан 37.

Технички секретар Републичког одбора:

- одговоран је за организовање свих оперативно-техничких послова везаних за спровођење одлука, закључака или ставова председништва, одбора или других тела овог синдиката;
- учествује у раду Председништва и Републичког одбора али без права на одлучивање;
- у договору са председником и Председништвом ради на припреми седница и састанака које организује Одбор;
- ради по налогу председника Одбора;
- одговоран је за благовремено ангажовање свих стручних служби Већа Савеза самосталних синдиката Србије за потребе овог синдиката;
- води записнике са седница одбора, Председништва и његових радних тела;
- за свој рад одговоран је председнику и Републичком одбору.

Члан 38.

Потпредседника бира Републички одбор на предлог председника и по функцији је члан Председништва.

Потпредседник прати стање и проблеме у одређеној области деловања и ангажује се на реализацији ставова и одлука које доноси Републички одбор и Председништво, ради по налогу председника и Председништва РО.

Потпредседник је одговоран за свој рад председнику и Председништву РОС-а.

Потпредседник РО преузима дужности председника РО у случају спречености, одсутности или дуже болести председника.

Одлуку о преузимању дужности доноси Председништво на седници коју сазива потпредседник.

Члан 39.

Седнице Републичког одбора одржавају се по потреби а најмање једном у три месеца.

Седнице органа на свим нивоима у Синдикату сазивају председници тих органа а морају да се сазову и на захтев 1/3 чланова органа као и виших органа.

Члан 40.

Републички одбор може одржати и проширене седнице.

Зависно од питања које се разматра, на проширену седницу могу се позвати председници синдикалних организација, чланови покрајинских, градских, општинских и окружних одбора.

На проширеним седницама заузимају ставове и доносе одлуке само чланови Републичког одбора.

Члан 41.

Ради разматрања актуелних питања, размене искустава и остваривања задатака из делокруга синдиката, Републички одбор може организовати саветовање, семинаре и радне састанке.

Члан 42.

Надзорни одбор Синдиката врши надзор над законитошћу финансирања, расподелом и употребом средстава Синдиката.

Ради остваривања задатака из става 1 овог члана Надзорни одбор:

- прегледа периодичне и годишње обрачуне утрошених средстава;
- врши контролу расподеле и уплате чланарине и предлаже мере у складу са Статутом;
- даје мишљење о расподели прихода;
- доноси правила о раду;

- подноси извештај Скупштини и Републичком одбору о раду при надзору;
- броји 5 чланова и бира га Скупштина;
- на првој седници бира председника Надзорног одбора;
- самосталан је у свом раду.

Члан 43.

Статутарни одбор броји 5 чланова који између себе бирају председника Одбора.

Статутарни одбор бира Скупштина Синдиката образовања Србије.

Статутарни одбор:

- Предлаже и припрема нацрт Статута и нацрт измена и допуна Статута;
- Тумачи Статут;
- Оцењује и доноси одлуке о усклађености аката синдикалних организација и органа Синдиката са овим статутом;
- Решава жалбе статутарне природе, разматра приговоре на изборе у Синдикату и даје предлоге Републичком одбору;
- Анализира примену Статута и обавља послове у вези са применом Статута.

V ИЗБОРИ У СИНДИКАТУ

Члан 44.

Избори у Синдикату спроводе се сваких пет година, у складу са одлуком Републичког одбора Синдиката образовања Србије.

Пре одржавања избора у синдикалним организацијама, одржава се предизборни састанак на коме се врши предлагање кандидата и разматра извештај о раду органа синдикалне организације

Сваки кандидат је дужан да се изјасни о прихватању кандидатуре, чиме стиче право да буде на кандидатској листи.

У случају да избори у синдикалним организацијама нису спроведени у предвиђеним роковима, Председништво Републичког одбора ће именовати председника синдикалне организације, на мандат од једне године.

У току мандата из става 4. овог члана, именовани председник је дужан да организује изборе, а уколико ни тада они не буду спроведени, Председништво ће именовати другог председника синдикалне организације.

Члан 45.

Избори за носиоце функција и чланове органа у Синдикату врше се по правилу између више кандидата, тајним гласањем, а у случају да је предложен само један кандидат може се донети одлука да се избори врше јавним гласањем.

Мандат чланова траје пет година и може се понављати.

Изузетно, избори се могу обавити и у току трајања мандатног периода, уколико се покаже да је то неопходан услов за нормалан рад организација и органа Синдиката.

Члан 46.

Републички одбор синдиката својом одлуком утврђује број, структуру и начин избора својих чланова и органа, као и рокове за спровођење избора.

Евидентирање и предлагање кандидата за чланове органа Синдиката, као и за носиоце функција у Синдикату обавља се јавно у синдикалним организацијама или органима Синдиката.

Члан 47.

Синдикалне организације својим правилима регулишу начин избора чланова одбора у складу са овим Статутом.

Члан 48.

За носиоце функција и чланове органа у Синдикату предлажу се кандидати који поседују и испољавају способност и знање за остваривање интереса и заштиту права чланства, поседују организаторске и друге способности за синдикални рад и као такви уживају углед и поверење чланства.

Иницијативу за предлагање из претходног става могу покренути и органи Синдиката на вишим нивоима организовања.

На кандидатској листи за избор чланова или носиоца функција мора се водити рачуна о родној равноправности тако што не може бити мање од 30% кандидата мање заступљеног пола.

Нико не може бити биран за члана органа Синдиката или за носиоца функције у органу Синдиката, уколико није предложен од одређене синдикалне организације или органа Синдиката.

Члан 49.

Кандидатску листу за избор чланова или носиоца функција у Синдикату утврђује орган синдиката за чији избор се листа и утврђује.

На кандидатској листи за избор свих органа и носиоца функција у синдикалним организацијама и органима Синдиката, утврђује се већи број кандидата од броја који се бира, а избори се врше тајним гласањем. У случају да је предложен само један кандидат може се донети одлука да се избори врше јавним гласањем.

Члан 50.

У синдикалној организацији изабран је онај кандидат који добије највећи број гласова чланова који су изашли на изборе, ако је на изборе изашло више од 50% чланова.

Избори у Синдикалној организацији понављају се уколико у првом кругу није гласало више од половине чланова Синдикалне организације.

У другом кругу изабрани су они кандидати који добију највећи број гласова без обзира на број чланова који су изашли на изборе.

У органима Синдиката изабран је онај кандидат који добије више од половине гласова укупног броја чланова органа. Избори се понављају за кандидате који нису добили потребан број гласова. У другом кругу изабран је кандидат који добије највећи број гласова.

Уколико на поновљеним изборима два или више кандидата добију исти број гласова, избор кандидата обавља се методом случајног избора (жребом).

Члан 51.

Органи и организације у Синдикату пуноважно раде ако седници присуствује више од половине њихових чланова а одлуке доносе ако се за њих изјасни 2/3 присутних чланова.

Члан 52.

Члану органа и носиоцу функције у Синдикату мандат пре-стаје:

- престанком чланства у Синдикату;
- подношењем оставке;
- разрешењем;
- опозивом;
- истеком мандата органа;
- одласком у пензију,
- променом шифре делатности.

У случајевима престанка чланства у органима, односно функције у току мандата, новоизабраним члановима органа и носиоцима функције, мандат траје до редовних избора.

Члан 53.

Оставка се подноси организацији односно органу у коме се врши функција.

Члан органа односно носилац функције може бити разрешен због:

- немогућности обављања функције из објективних разлога у дужем периоду;
- неоправданог одсуствовања са седница, најмање три седнице узастопно;
- губитка репрезентативности синдикалне организације у установи;
- ако његова синдикална организација не врши уплату чланарине више од 3 месеца.

Одлуку о разрешењу доноси надлежни орган Синдиката, односно синдикалне организације, јавним гласањем.

Пре доношење одлуке о разрешењу члану, односно носиоцу функције износе се разлози за његово разрешење.

Одлуку о разрешењу из став 2. алинеја 4. доноси Председништво Републичког одбора а на основу извештаја о уплати чланарине.

Члан 54.

Опозив чланова органа и носиоца функција врше органи који су га изабрали у случајевима:

- непоштовања Програма и Статута Синдиката;
- неспровођења одлука органа;
- када својим деловањем наносе штету Синдикату.

Опозив се врши по истом поступку који је предвиђен за избор. Орган може покренути поступак за опозив свог члана.

Члану органа морају се изнети разлози за опозив.

Члан 55.

Опозив члана органа односно носиоца функције кога је непосредно изабрало чланство синдикалне организације, врши чланство.

Опозив члана органа односно носиоца функције који није непосредно изабран од чланства, врши орган који га је изабрао.

Предлог за опозив председника односно члана органа синдикалне организације покреће се на писмени захтев једне трећине чланова синдикалне организације.

Члан органа односно носилац функције је опозван уколико се за опозив изјасни више од половине чланова који присуствују синдикалном састанку, ако на састанку присуствује више од 50% чланова, односно више од половине чланова органа Синдиката. Гласање о опозиву се врши по правилу тајним гласањем, осим ако већина чланова донесе одлуку да се гласање обави јавним гласањем.

Изјашњавање о опозиву може се обавити само једном по истој иницијативи, а наредна иницијатива може се поднети по истеку од шест месеци од претходног изјашњавања, односно од спроведених избора.

Члан 56.

Између две Скупштине председнику Републичког одбора Синдиката образовања Србије функција може престати:

- подношењем оставке,
- опозивом.

Председник оставку подноси Републичком одбору.

Опозив председника Републичког одбора Синдиката образовања Србије може се спровести на захтев половине синдикалних организација у којима је организована половина укупног синдикалног чланства.

Предлог за опозив се подноси Републичком одбору.

О предлогу за опозив води се расправа на седници Републичког одбора.

Прихватањем предлога за опозив спроводи се тајно гласање, а одлука је донета ако се за опозив изјасни више од половине од укупног броја чланова Републичког одбора.

VI ШТРАЈК У СИНДИКАТУ

Члан 57.

Одлуку о ступању у штрајк у грани или делатности доноси Републички одбор Синдиката образовања Србије или Одбор делатности.

Одлуку о ступању у штрајк ради подршке синдикатима из других делатности доноси Републички одбор.

Одлука о штрајку мора бити донета у складу са Законом о штрајку.

Члан 58.

Одлука о ступању у штрајк у грани или делатности може бити донета ако се за њу, тајним гласањем, изјасни више од 50% чланова Синдиката образовања Србије у грани или делатности, као и више од 50% синдикалних организација у грани или делатности.

Члан 59.

Одлука о ступању у штрајк по тоталној обустави рада, може бити донета ако се за њу, тајним гласањем изјасни више од 2/3 чланова Синдиката образовања Србије у грани или делатности, који су организовани у више од 50% синдикалних организација у грани или делатности.

Члан 60.

Синдикална организација може самостално донети одлуку о штрајку код послодавца, из делокруга питања која су у надлежности тог послодавца.

Одлука о ступању у штрајк је донета, ако се за њу тајним гласањем изјасни више од 50% чланова Синдиката, организованих у тој синдикалној организацији.

Одлука о тоталној обустави рада је донета, ако се за њу тајним гласањем, изјасни више од 2/3 чланова Синдиката, организованих у тој синдикалној организацији.

Синдикална организација о томе обавештава територијални ниво организовања Синдиката и Републички одбор.

Члан 61.

Општински, градски и покрајински одбори могу самостално донети одлуку о штрајку из делокруга питања која се тичу територије на којој делују.

Одлука о ступању у штрајк је донета, ако се за њу тајним гласањем изјасни више од 50% чланова Синдиката, који су организовани у више од 50% синдикалних организација на тој територији.

Одлука о тоталној обустави рада је донета, ако се за њу тајним гласањем, изјасни више од 2/3 чланова Синдиката, који су организовани у више од 50% синдикалних организација на тој територији.

О одлуци о штрајку из става 2. и 3. овог члана, обавестити Републички одбор Синдиката.

VII СИНДИКАТ У САВЕЗУ, ФЕДЕРАЦИЈИ, КОНФЕДЕРАЦИЈИ

Члан 62.

Синдикат са другим синдикатима може ступати у савезе, федерације или конфедерације.

Одлуку о ступању у савезе, федерације или конфедерације доноси Републички одбор ако се за њу изјасни две трећине од укупног броја чланова Републичког одбора.

Одлука о иступању из савеза, федерације или конфедерације донета је ако се за њу изјасни две трећине од укупног броја чланова Републичког одбора.

Пре доношења одлуке Републички одбор је дужан да прибави мишљење окружних, градских и Покрајинског одбора, као и одбора делатности о ступању и иступању у савезе, федерације и конфедерације.

Синдикат са другим синдикатима у Савезу самосталних синдиката Србије:

- учествује у изради и доношењу Програма и Статута Савеза синдиката;
- даје чланове у органе Савеза синдиката на принципу паритета и пропорционалности;
- бира представнике синдиката за органе Савеза самосталних синдиката Србије;
- покреће иницијативу за сазивање ванредног конгреса Савеза самосталних синдиката Србије;
- покреће питања одговорности за рад и деловање представника синдиката у органима Савеза синдиката;
- ангажује се на уређивању системских питања која се односе на економски и социјални положај запослених у образовању повезаних у Савез синдиката;
- учествује у изради општих колективних уговора;
- учествује у уређивању и спровођењу програма међународне синдикалне сарадње;
- учествује у финансирању рада органа Савеза синдиката и обезбеђивању финансијских средстава за запослене у органима и стручним службама Савеза синдиката на принципу пропорционалности;
- учествује у утврђивању, расподели и намени чланарине и коришћења имовине.

Уколико се усвоје измене Статута Савеза самосталних синдиката Србије које су у супротности са овим Статутом примењиваће се овај Статут.

VIII ФИНАНСИЈСКА И МАТЕРИЈАЛНА СРЕДСТВА

Члан 63.

Чланарина је основни извор финансирања делатности Синдиката и остваривања синдикалних права члана.

Посебним споразумом ће се утврђивати обавеза Синдиката у финансирању заједничких функција Савеза самосталних синдиката Србије и Већа Самосталних синдиката на територији.

Посебним годишњим споразумом утврдиће се обавезе Савеза самосталних синдиката Србије према овом Синдикату, а у оквиру издвојених средстава по Правилнику о расподели чланарине, материјално-финансијском пословању, имовини и фондовима Савеза синдиката и синдиката Србије.

Члан 64.

Чланарина за финансирање активности органа Синдиката је јединствена и износи 1% нето зараде.

Чланарина за пензионере износи 0,5% од просечне пензије у Републици за предходни месец.

Потписана приступница Синдиката представља налог стручној служби да обрачуна и уплати припадајући део чланарине на одговарајуће рачуне органа Синдиката у складу са Правилником о материјално-финансијском пословању Синдиката образовања Србије (у даљем тексту: Правилник), који доноси Републички одбор.

Расподела чланарине на синдикалне организације и органе Синдиката уређује се Правилником.

Правилник је саставни део овог статута.

Члан 65.

Сва новчана средства Синдиката водиће се на посебном рачуну код надлежне финансијске институције.

Распоређивање и коришћење средстава вршиће се у складу са финансијским планом.

Налогодавци за исплату средстава са текућег рачуна су председник и потпредседник Републичког одбора по одобрењу председника.

Члан 66.

Учлањењем у Синдикат члан је обавезан да редовно плаћа чланарину, а она је основ за остваривање његових права.

Синдикалне организације које не уплаћују чланарину према Правилнику не могу имати представнике у органима Синдиката, нити њени чланови могу користити услуге Синдиката и остваривати права чланова Синдиката.

Расподела чланарине између синдикалних организација, виших органа Савеза синдиката и Синдиката, утврђује се Правилником.

Посебном одлуком Републичког одбора могу се предвидети и други извори финансирања Синдиката.

Синдикалне организације и Синдикат могу стицати приход и од имовине, привредне делатности, донаторства, спонзорства, помоћи, поклона и легата.

Имовина синдиката је недељива и неутуђива и њом располаже Републички одбор у име чланства.

Синдикалне организације могу одлучити да чланарина износи и више од обавезне.

Повећани износ чланарине припада Синдикалној организацији која је донела одлуку и користи се за финансирање, активности и потребе које сама одреди.

Новчана средства Синдикалне организације воде се на текућем рачуну Синдикалне организације.

Финансијско пословање обавља се у складу са Законом и Правилником.

Сви органи Синдиката дужни су да најмање једном годишње поднесу извештај о финансијском пословању.

VIII ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 67.

Тумачење одредаба овог Статута даје Статутарни одбор.

Члан 68.

Синдикалне организације и органи Синдиката дужни су да у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог Статута ускладе своја Правила са одредбама овог Статута.

Члан 69.

Даном доношења овог Статута престаје да важи Статут Синдиката радника образовања, науке, културе и уметности од 11.11.1992.године.

Члан 70.

Измене и допуне Статута ступају на снагу и примењују се 8 дана од дана доношења на седници Републичког одбора од 29.03.2013. године.

КОРИСНЕ АДРЕСЕ:

СИНДИКАТ ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ

11 000 Београд, Дечанска 14/VI
Телефон/факс: 011/3233-229
web strana: www.sind-obr.org.rs
E-mail: obrazovanje@sindikat.rs
Председник: Бранислав Павловић
Телефон: 011/3233-229

Секретар: Миодраг Камперелић
Телефон: 011 /3238-764
E-mail: obrazovanje@sindikat.rs

Правни саветник: Јован Јерковић
Телефон: 011/3335-105
E-mail: jovan.jerkovic@sindikat.rs

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА ЈАБЛАНИЧКИ ОКРУГ – ЛЕСКОВАЦ

Јанка Веселиновића 2, локал 6, 16000 Лесковац
Телефон: 016/212-858
E-mail: sindikat@le.org.rs
<http://sind-obr.le.org.rs/>

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА БРАНИЧЕВСКИ ОКРУГ – ПОЖАРЕВАЦ

Моше Пијаде 20/27, 12000 Пожаревац
Телефон: 012/511-456
E-mail: sojanovicsos@gmail.com

РЕГИОНАЛНИ ЦЕНТАР ЗА ПОМОРАВСКИ ОКРУГ – ЈАГОДИНА

Књегиње Милице 131, локал 8, 35000 Јагодина
Телефон: 035/8820-726

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ, НАУКЕ И ТЕХНОЛОШКОГ РАЗВОЈА
Секретаријат министарства

Секретар Министарства: Жељка Кнежевић
Адреса: Немањина 24, Ц крило, спрат V, соба 9
Телефон: 011/3616-600, 011/363-1257
E-mail: zeljka.knezevic@mpn.gov.rs

САДРЖАЈ

Увод	5
КРАТАК ОСВРТ НА РАЗВОЈ СИНДИКАЛНОГ ПОКРЕТА	7
1. УВОД.....	7
2. ФОРМИРАЊЕ ГРАНСКИХ СИНДИКАТА У САВЕЗУ.....	8
3. КОЛЕКТИВНИ УГОВОРИ	8
4. ОРГАНИЗАЦИЈА САВЕЗА САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ.....	10
ОРГАНИЗАЦИЈА СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ	13
1. УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ.....	13
2. РАСПОДЕЛА ЧЛАНАРИНЕ	17
ПРЕДУСЛОВИ И ПРОЦЕДУРЕ ЗА ФОРМИРАЊЕ РЕГИОНАЛНИХ ЦЕНТАРА	19
1. ПРАВНА РЕГУЛАТИВА	19
2. ПРОЦЕДУРА ОСНИВАЊА РЕГИОНАЛНОГ ЦЕНТРА.....	20
АКТИВНОСТИ РЕГИОНАЛНИХ ЦЕНТАРА	23
ПРИМЕРИ ДОБРЕ ПРАКСЕ	25
ПЛАНОВИ ЗА БУДУЋНОСТ	27
СТАТУТ СИНДИКАТА ОБРАЗОВАЊА СРБИЈЕ	31
Корисне адресе	59

